

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر دلبستگی در کاهش علائم نافرمانی مقابله ای و پرخاشگری کودکان دارای اضطراب جدایی انجام شد. این پژوهش از نوع مطالعات نیمه آزمایشی بود که در آن از طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل استفاده شد. نمونه مورد مطالعه شامل ۳۰ نفر (۱۵ نفر در هر گروه) از کودکان پیش دبستانی شهر رشت در سال ۱۳۹۵ بودند که به روش نمونه گیری در دسترس و به صورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و کنترل گماشته شدند. ابزار جمع آوری داده‌ها شامل دو پرسشنامه علائم مرضی کودکان CSI-4 و پرخاشگری کودکان پیش دبستانی بود. برنامه مداخله ای شامل ۱۰ جلسه هفتگی دو ساعته درمان مبتنی بر دلبستگی برای گروه آزمایش ارائه شد. داده‌های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس چند راهه تحلیل شدند. نتایج نشان داد پس از انجام مداخله آموزشی، بین نمرات زیرمقیاس‌های پرخاشگری و علائم نافرمانی مقابله ای در گروه آزمایش و کنترل پس از درمان تفاوت معناداری وجود داشت. به عبارتی دیگر، پرخاشگری و علائم نافرمانی مقابله ای در شرکت کنندگان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون کاهش پیدا کرده بود با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گیری کرد که درمان مبتنی بر دلبستگی بر بهبود علائم نافرمانی مقابله ای و پرخاشگری کودکان دارای اضطراب جدایی موثر است.

واژه های کلیدی: درمان مبتنی بر دلبستگی، علائم نافرمانی مقابله ای ، پرخاشگری ، اضطراب جدایی.

